

Tudva volt, hogy III. Napoleon sietett Venczeze concessióit elfogadni és tőrekedni a „Moniteur”-ben abból tődni csinálni. Még nem volt ismeretes, hogy pár nappal később ehamarkodottágát megbaboná; minthogy az országok panaszokdát ama gyulást felett, hogy ajándékolni kellett azt a franciák kézből elfogadni és elhatározottabban látástak. Franciaország beleegyezésével vagy anélkül, a háborút folytatni. Mindenestre felette kívánatos volt pontosan megfontolni, mind magatartás szempontjából, francziák császára követni, mert ez döntő volt Ausztria és Szászország elhatározására. Ha Napoleon Ausztria pártfogója és eltökélt magát legalább arra, hogy a Rajna mellett megfigyelő hadtestet állítson fel, akkor szabad a háborút folytatására gondolni. Ha nem, akkor — nem. Beust küldetésére kérdése volt a sorhoz és arra hivatva, hogy hozzájáruljon a helyzet tisztázásához. A kétségbeesett helyzetben, melyben valánk, minden, a béke idején irányadó tekintetek, háttérbe kellett szorítani. Kemény dió volt ugyan, azt a készíntű Napoleont, bizonyos tekintetben választott bíráni ismeri el, de meg kellett lenni. Julius 12-én Párisban voltam. Mint várható volt Beust semmire sem ment. A Tullerikban igen szívesen látott Reusz herceg VII. Henrik megelözte őt és már közölte a porosz béke feltételeket. A sádovi manykó megemléstő Napoleon mindenr-ményét. Beteg volt, határozatlanabb mint valaha s mint gyermek dadogta: „Nem vagyok kész”

Drouyn de Lhuys elbeszélte később nekem e napok történetét. Ő mindent elkövetett, hogy a császárt Julius 5-én cselekvésre bírja. A miniszter nem a háboruban való részvételt ajánlta, a mire nem voltak készen, hanem egy komoly demonstrációt.

Hogy Napoleon helyzete akkor igen válságos volt, ez az én figyelmemet sem kerülhette el; ki pedig az ukkori tárgyalásokban nem vettem részt. Ez Beust napoként Metternichnél ebédeltünk és ebéd után a kertben gyűlt össze a haz azon kevés bensős barátja, a ki akkor még Párisban volt. Gallittet marquisz, kít a legerélyesebb lovasági tisztok egyikének tartották, a ház barátai közé tartozott. Ő nyíltan így szólott hozzám: „Sadoványt inkább minket vertek meg, mint Ausztriát. Es ha mi így hagyjuk a dolgokat, ha idűt engedünk Bismarck urak haderejének újra szervezésére, mely ördöngösen sokat szenvedett, mi el vagyunk veszve és mi fogjuk megfizetni a játszma költségeit.”

Még őszintébb volt egy szellemes párisi hölgy, ki Eugenia császárné hatalma-köréhez tartozott s be volt arvata titokba. Így szólott hozzám: „Ez a mihaszna Rouher mindent megakadályoz. Látni fogja, hogy ő a második császárág sírásója. Ő akadályozza meg a császárt a cselekvésben és elfelejti vele, hogy ő egy Napoleon. Beust hiába fűrad. Julius 14-én Beustot, Drouyn de Lhuysval utolsó találkoztója után a vasuti indóházba kísértem, a hol Metternich várakozott rá, hogy tőle búcsút vegyen.”

A szerző a magyarországi kiegyezésről is megemlékszik. „Csodálatos — ugymond — hogy a magyar kiegyezés csirájában már a háboru előtt meg volt és hogy Ferenc Józsefnek magyar királyi koronaátása már 1866. elején el volt határozva.” A dualizmus eszméjétől szerző már 1886 március 2-iki kelettel írja: A dualizmus elmélettelennek látszik. Az állam tanács azzal dicsekszik, hogy megváltoztatta e kérdékről elenkírártot kidolgozni. Ez megtörtént. A legtöbb erélyvel látszik bírnai egy

S az elválaszt gondolatában mindenkit csak az igazság, hogy a jövő esztendőben ismét együtt leszünk. Aztán összegyűlték a hajók, s négy kötélkötő fályákat tartva, körül vette a földre terített szergőt, s követték a felavatások. Gyula, kezében a fenyőággal, mondta egyenkint az it lelet. Az elítelt ráférték a zergőre, s három zergévadás közöl mindenkit egyőt ütött rá. Az előt ütötte Horváth Gyula, a többit felváltva Szentkeresztly Pukovics, Latinovich és Beuthy Aldasi, (kik már a múlt esztendőben löttek zergét) Ezüst végrehajtották az itéletet Böldy Tivadaron, (mert a híres medvevadász, mikor évek előtt az első zergét megölte, ravaszul kibújt a felavatásból, de most Horváth Gyula kibogarást, s rádkírtalta :) aztán a hülladuson, (ki ártatlan volt benne) aztán rajtam s végre Böldy Lacin. A hajók minden felavatást torkuk szákadatából éljeneztek.

Hétfőn, a iskolások után, utolsó hajtásra a köze: fekvő Tresnitára mentünk s itt is két zerge esett. Egyiket Szentkeresztly lötte s a másik az örnagynak itéletet. Hajtás után Gyulának megint támadt egy kiloncz gondolata; az, hogy egy tourban ma-irozzunk le egészen a hegyaljai. Négy órai kemény gyaloglás volt; de mi aztán Pukoviccsal, Böldy Lacinval s Horváth Károlyval azt azzal bosszultuk meg, hogy mikor leüt egy lpos rére értünk, ott egy bokornak neki szálltunk s keresztül ugrottuk. Gyula egy darabig csak nézte, de végre is tuhiztatni nem engedte magát s egyszerre csak fatomszerű tekintélyének teljes tudatával, ő is neki iramodott a bokornak a szer-nőseben átugrotta. Így érkeztünk vidáman, minden kimerültség nélkül Fogarásra s fölécsértük a tavasi tolettat városi mezzele de am az arcunkat, melyet vöröse egögett a havasi nap, nem cserélhetük s alig ismertünk magunkra, mikor a tükörbe néztünk. Az nap este mikor Fogarásra értünk volt a román kultur egylet ismerkedési estélye s Pariczot, a román kultur egylet elnökét, szászra menő lovas bandériummal s kocsis hosszú sorával hosták Fogarásra. S csak mikor Horváth Mihály főispáni termében ismét összegyűltünk, csak akkor éreztük megint, hogy mégis csak Magyarország s mithon vagyunk.

vá n d o r b i z o t t s á g t e r v e, mely egyik évben Bécsben, másikban Pesten tésznek. A külügyi hivatal és hadsereg, mint bírodalmi ügyet kézbén kárák tartani.

György Endre beszámolója.

Munkács, szept. 29.

G y ö r g y Endre országgyűlési képviselők ma délelőtt 11 órakor tartotta beszámoló beszédét a város háza nagytermében, nagy és intelligens közönség előtt. Cserszky elnök indítványára köldötsé ment a képviselőért, ki a teremben megjelenvén, lelkes éljenzéssel üdvözöltte s az elnök felkérte nézeti nyilvánítására. Ezután megtartotta beszámolóját, melyben röviden vázoltan a múlt észak munkódását, s különösen indokoltan, miért szavazta mag a véderő törvényjavaslat 25. §-át, attért a jövő élezesak nagyfontosságú teendőire, melyek közül mi a következőket emeljük ki :

A közigazgatási reform kérdésében nem akar nyilatkozni, Tiszta miniszterelnök és Szilágyi igazságügy miniszter legközelebb részletesen nyilatkoznak erről. Színállattal látja a kinevezési rendszer közeledését, melylyel szemben első sorban is fenn akarja tartani a városok szabad önkormányzatát, úgy, hogy még a polgármesterek személyére is legyen befolyása a képviselőtestületnek, a többi tisztviselő pedig feltétlenül választású; márcszept pedig az autonómia tágtanácsok terja. E tekintetben teljesen egyetért Horváth Gyula ismeretes nézetével. Ha eddig a választott tisztviselőkről iránti bizalom hiánya szoritotta a ügyeket a centralizáció felé, mosta megfordított iránynak kell hódolni. A porosz és a napoleoni francia rendszer — nem is említve az új angol Local Government Actot — sokkal tagabb jogkört adtak a megyéknek, mint nálunk van. Ez feléltentő tágtandó. Es épp ezért egészen revidelandó a közü takról szóló törvényjavaslat, mely e felfogás merő ellentéte. Ezzel szembe tartoktanulni ki kell mondania, hogy e javaslatnak pl. 10. és 11. §-a, mely kimondja, hogy a megyei újhálózatba csak a miniszter akaratával lehet valamely vonalat felvennia ide kírirat megyének, viszont a miniszter akara a táramindont fel kell venni, maximum régi centralista iránynak s egyáltalán absurdum.

Főleg a pénzügyi és közgazdasági teendőkről akar nyilatkozni. A nemzet öriási áldozatkészsége csodát mivelt. Az 1888. év zárszámadása — elkéinte a törlesztési járadékról — alig mutat fel hiányt, a megakarítások és több bevételek majdnem teljesen fedezték a budget 12 és millió deficijét. Folyó 1889-ik évről pénztári bevételei a legkedvezőbbek, a pénzügyminiszter idegen pénzre nem szorui s úgy hiszi, hogy az 1890-iki előirányzat sem három millió de alig fél millió deficiztat fog felmutatni, a mi egy 350 milliónyi budgetnél e deficit teljes eltüntetésével egyenlő.

Hozzávéve e tényhez azt, hogy a preliminary bevételek realizátára elegendő biztosíték a pénzügyminiszter ismert irányzata s hogy a konverzió fényes eredménye a törlesztési járadékot megszüntette, egy szomorú korszak be van fejezve, 18 évi aggodalel megszüntetve, Magyarország pénzügyi rendezvnyának, öriasi értécsítésével, de teljesen rendezétek.

E tényből szóló szerint komoly tanulság beszél felénk. Az áldozatot hozó nemzet jogosan követelheti most, hogy szava meghallgatassák és mindenkifelelt a hiba, a túlvérmes szovinizmus, ne ismételtessék. Annál inkább ne, mert ha nehéz volt a rendezés, mely a fogyasztási adókban az adozó község utolsó tartalékait emésztette fel, sokkal nehezebb, vagy talán végleg lehetetlen volna még egy ilyen keserű korszakot nemzetileg átélni.

Aztán örömmel fogad minden javaslatot, mely a pénzügyi helyzet állandósítására szolgál. A okukorgyárak teremtsék és a szavadonovella javítja azt. Ugy az adómentes szeszölés, mint a d naurált szesz kedvezménye túlte a gyakorlat an magát. Az öriasi adómentelés a contingenciál öszegnél meghosszította magát a pénzügyminiszternek esélyét solid praesimulatiója, mely bevált, teljesen dicéeri. A contingenciál manuáliség legjobb szállítása nem segítene a bajon, a regale megváltása s az italmérségi adó mellett azonban a szabad kártaárak nagyobb kiterjesztése volna óhajtottó.

A valutarendezés es, melyet szintén kezébe vett a kormány, a conversio után aktuális kérdés lett. Fejétetien szükséges és sürűes is az. Sürűes nemcsak a háboru vezélye miatt, de azért s, hogy a latin konventió valószínűleg nem fog 1891-ben megújítani, sük ezüst körül a piacra s így arany valutára átálló ország kétoldson veszítene : az ezüst elcsúszási és az aranyértelénél. A rendezés leghelyesebb módjának, szóló úgy véli, a jelenlegi érték állandósítását lehetne elfogadni; arany forintot pl. két frank értékben, mely es tben a magánforgalom alól szavuedne, a helyzet majdnem változatlan maradna, s a papírpénzedékok conversiósára megfelelő aranyforintokra, leh-tővé tenné a pénzügyi egész nyereség értécsítését a magánforgalom megcsíbbászatása nélkül. Ez ügyben azonban kés örömmel kell támogatni a kormány minden komoly igyekvését minden politikuskak.

Annál nagyobb kritikával kell fogadnunk minden új beruházást. Késégekívvül szükséges van azokja. Ezer és ezer égető szükségét szól felénk. Minden törzsa beruházást követel, és jó. A közoktatási tarozásnál a kisdodrástól kezdve, melyre neve törvényjavaslat készült, fel egész országos intézetekéig menni hiány! Hiszen országos képtárak, nemzeti muzeumunk nyomorog, úgy, mint népisokainak. Az igazságügyé a kir. táblák decentralizációjá

mely ez tlézesak alatt fog rendeztetni, s a büntető eljárás reformja egy egy milliónyi költégszámlát okoz. Hátha még a szöbelség bejőn, vagy a mi iránt a javaslat kész, a hagyatékok bírói uton rendeztetnek, vagy a tel-éküvnyi betétekről szóló oly fontos törvény egész erővel hajtják végre; az mind sok pénzt követel. A honvédelmi miniszternek sürgetőleg követeli a pénzt minden új javaslat költségemelés. A közgazgatási rendszer változása késégekívvül drága lesz, s a közigazgatási bíróság maga pénzbe kerül, és a kereskedelmi miniszterium a beruházások egész sorozatát igényli. Ezekkel szemben óvatosság és nagy tartózkodás szükséges. El ne kapassuk magunkat erőnk túlbecsülésétől, a mi nemzeti átkunk. Minden reform teljes pénzügyi háttérrel ellátassék a törvényhozás elé, ne csak csillók fepeivel. Az adozók félreérthető takarékoskoinunk kell. Ha egy kérdés megér, ha megéri az érte adandó nagyobb terhet es ha a többlet fedezetéről lehet gondoskodni, csak úgy fogadjuk az el. Mert adozók túl vannak csigázva s bizony sok nagy lármmal hirtetett drága reformnál kedvezőbb beruházás volna, egyenes adóik mérséklése. Es ezt kell a törvényhozásnak szem előtt tartani. A mi a kereskedelmi tározó beruházásait illeti, ezek az ugynevezett gyümölcsöző befektetések. A multon okvta, itt kell leginkább tartózkodnunk. Pénzülogokban megesszünk a k-délység. A mit igazosan követel a közvélemény, az hosszú időre, legalább is tíz évre megállapítsák a beruházásoknak előre, de nem ugynevezett financiözás végett, hanem azért, hogy a törvényhozás szoros sorrendet állapítson meg programjában s évről-évre határozzon a fedezet felét, vgy elhalasztás iránt. Csak így, hosszú időre tisztán látva, lehet az elhamarkodás a erőnk túlbecsüléséből folyó károkat mérsékelni.

KÜLFÖLD.

— Nátália Belgrádban. —
N a t á l i a, az elvált szerb királyné szeptember 29-ikén érkezett Belgrádba, honnan erre vonatkozólag a következőket írlyognak :

Natália királynének Belgrádba érkezése, nagy ovációk közl ment vége. A kikötőhelyen több ezer ember gyűlt össze, úgy, hogy a reudórség alig tudta a rendőrtartarati. A vár tömegével volt megszállva, az utcaok zsúfolásig telve emberekkel egész a királyné kivállo helyéig. Összesen mintegy ötvétezer embert lehetett öszszgyűlve, a nagyobb rész vidékről.

Mikor a „Kazan” gőzös a Dunáról a Szávára fordult be, Natália — hivatól körülvéve — feleke ruhába ott állt a fedélzeten. A tömeg egyet-egyetre szivókiáltásokkal üdvözölte s ez eltartott jó fél óráig. Mikor aztán a gőzös parthoz ért, ezer meg ezer virágoktréta és koszoru hullott a királyné lábához a hajó fedélzetére. An pép s z i v b ö l j y v ö l e k e s ü d v ö z l e s e k n y e k i g i n d i t o t t a m e g a k i r á l y n é t. A tömegben is sokan sirtak. A küldöttségek fogadtatása alkalmával sem tudott a meghatótságtól egyetlen szóval sem válaszolni az üdvözölő beszédekre.

Sem regens, sem miniszter nem jelent meg egy sem; sőt távol maradt Mihály metropolita és Persiani orosz követ is. Több más követ azonban inkognitó jelen volt.

Kurtovics gazdag sabbáci kereskedő pompás díszfogatot ajánlott fel ajándokul a királynének, a ki a tömeg szintelen zivókáltatás közt út fel arra-Ektor a fiatalág ki akarta fogni a kocsiból a lovakat, hogy maga fuza azt, de ezt a rendórség megiltotta.

A felvonulása Bucsevics államtanácsosné hához, hova a királyné szállott, válságos diadalmenethez hasonlótt. A királyné ekor már erőt vett meghatótságtól, boldogan mosolyogva szivélyesen intett közönséget mindenfelé az ovációért.

A királyi konak előtt öszszereglett nép különösen nagy lelkesedéssel üdvözölte az anyakirálynét. Kiitt a kocsit megállítatva, a három perczig késétt. A konak máskor nyitva álló kapui azonban be voltak csukva s nem is nyiták meg. A kapukon belül fél zászlóalj gyalogság volt felállítva, mert attól tartottak, hogy a tömeg megostromolja a bejárást s behuzza a királyné kocsiját a konak udvarára. A helyzet egy pillanati válságos volt, végül azonban s tömeg szabad utat engedve a királyné kocsijának, maga is tovább vonult.

Bucsevicsék bázsa előtt az ovációk megújultak. A királyné megjelent az ablakban, köszönetet írtva a lelkesedésében háttart nem ismerő közönségnek.

Nyomban megkezdődött a notabilitások tisztelgése. A miniszterek kirtyaikat adták be. Persiani a követégek egész személyzetével dis-egyenruhában tett látogatást a királynénél. A tömeg késő éjig nem oszlott szét.

Este a várost fényesen kivilágították. A nép seregestül rölmg a királyné lakása előtt s a nemzeti himnusz éneklő ezer torok.

Hogy a királyné mikor fogja fiat viszontlátáni, ma még bizonytalan.

LEGUJABB POSTA.

— A párisi világiállítási díjak kiosztása Párisból jelentik 29-iki kelettel: A világiállításon nyert díjak kiosztása az ipar-palotában ma nagy ünnepélyességgel ment végre. A köztársaság elnökét megjelenésekor a megzámálhatlan nagy néptömeg lelkesítlen üdvözölte. T i r a d m i n i z -

terelnk beszédében a következő adatokat sorolta fel. A kiállítók száma 60,000-re rugott. A jury 33139 díjat ítelt meg, ezek kö-ül 903 nagy díjat, 5143 arany, 9690 ezüst és 9323 bronz érmét, továbbá 8070 diacébr oklevelet. A miniszterelnök beszédben köszönetet mondott valamennyi kiállítónak és kifejezést adott reményének, hogy a jövő évek legjobb emlékek. Franciaországban iránt visszahajjúkba Franciaországot — ugymond — annak óhajttása hatja át, hogy az egész világ galjóegyetérésben éljen, a nélkül, hogy érdekeit esmélitőssá gátfeláldozza.

Carnot elnök szintén köszönetet mondott a kiállítónak és kifejezte abbeli reményét, hogy az 1889. kiállítás Franciaországnak megfogjanynitnia megnyugvászorszákat és hogy Franciaország vendégei tisztult fogalmakkal fognak hozzájuk visszatérni, mi a népek közösörös viszonyaira sem marad majd határ nélküli. Ezek szerint a politike, melyhez Franciaország ragaszkodik új védőket talált, a kiállítás pedig a béke és humanitás magasos ügyének nagy szolgálót tett.

— A lefegyverzést, mely csak jámbor óhaj az eurpai országokban, a szultán egy birtelen határozata gyakorlatilag megvalósítja. Azt jelenti ugyanis egy konstantinápoli távirat, hogy a szultán elrendelte a török hadsereg békelettszámának, 250,000 embernek 100,000 emberre való leszállítását. Ennek eredménye 2 millió font évi megakarítás lesz, helyre fogállani az egyensúly az állami költségvetésben.

Ez az intézkedés, ha valónak bizonyul, egyszermind azt is jelenti, hogy a porta biztosítva van jelenleg mindennemű támadás ellen, tudja, hogy sehonnan sem kell tartania a birodalom határának megrobánásától. Annyszer hangulyoztuk már mi éghangulyozta nem egy szakember, a ki előtt az idonitás nem a fő, de fő a szellem, és megmutatja ékesen a honvédség példája is, hogy két esztendő nagyon is elég volna a hadsereg kiképezésére. Egyszerre 10—12 milliót lehetne csak Magyarország megakarítani egy ilyen radikális rendszárályal, s mindjárt helyreállna az egyensúly, nem is számítva a nagy gazdasági előnyt, mely Magyarországban 40,000 embernek polgári foglalkozáshoz való visszatérésében volna kifejezve.

NAPTÁR

Október 1. Kedd. Róm. kath. naptár: Remigius püspök. — Prot. naptár: Remigius. — Görög-orosz naptár (szep. 19.): Trofim. — Napkelés 6 óra 1 perczkor nyug fel 6 óra 37 perczkor. — A „Kölcsey Egyesület” könyvtára (Szabadg. tér 1. sz.) a közönségek rendelkezésére áll kedden és szombaton d. n. 8—4 s pénteken 11—3 óra 15-étt.

HIREK. ARAD ÉS VIDEKE.

— Szapáry Gyula gróf földmívelésügyi miniszter f. hó 6-ikan Zombolyára érkezik, hogy a Temes- és Bégavölgyi védőértési munkálatokat megtekintse. A mint halljuk, a miniszter Zombolyáról Temesváron át Aradra is eljön.

— Az aradi siktetéma-iskola Szegeđen Azon mozgalom mely városunkban a siktetéma oktatásának ügyében ez előtt négy évvel megindult, kihatással volt az ország minden részére. Az aradi példán felbuzdulva hazánk több nagyobb városában siktetéma-intézet létesítését tüzték ki feladatul. A hol pedig egy külön intézet felállítás a körülmények szerint remélhető nem volna ott a mozgalmak egyelőre oda irányultak, hogy a meglévő hazai intézeteket ségélyezzék. Ugy hogy jelenleg hazánkban e szerezéetlenek érdekében messze kiható érdeklődés konstátálható. De ezzel együtt minden kétséget kizáró módon konstátálható az is, hogy ez érdek lödes Aradnál nyerte első impulzusát és hogy az utanzandó példány e tekintetben Arad. Mindjárt az aradi siktetéma-iskola létesülése után Kaposvárott, Debreczen, Szegeđen tettek lépéseket a siktetéma-oktatás ügyében. Kaposvár csakugyan annyira haladt már, hogy még ez évben megnyitok ott egy intézet az aradi mintájára, s már meg is szerezte az aradi iskola szrevetli szabályzatát. Debreczenben V é r t e s i Arnold indított mozgalmat. Ezzel még nagyobb eredmény nélkül. Szegeđen a mult évben L é v a y kir. tanfelügyelő vette az ügyet kezébe s több-ször írt át V a r j a s y Arpád tanfelügyelőnkhez utbaigazításért. Végre az utóbbi időben az aradi siktetéma-iskola igazgatója B o r s á k e n tartott felfoiasásának eredménye lett az, hogy Csik megye f. é. augusztus havi közgyűlésén kimodotta, miszerint egy osikmegyei siktetéma nevelteseti költségére alapítványt tesz egy hazai siktetéma-intézetben s egy idejüleg átiratott intézést az aradi intézet-

hez, hogy mily feltételek mellett fogadná az alapítványt. Ezekben konstátáltak az aradi iskola példaadását. Az itt jelzett mozgalmak képest azonban — sokkal nagyobb fontosságu az eredmény, a melyet az aradi iskola illet őeg ennek a siktetémák iránt lángoló szeretettől jathatott igazgató-tanítója Szegeđen f. hó 29-én tartott előadásával ért el. A szegeði lapok már napokkal ez előtt jeleztek ezen ott esemény számba menő előadást. De mint tudósítók jelezni az előadás még a legveremesebb reményeket is feltöltölte.

Mint tudósítók írja R o b o z József az aradi siktetéma-iskola igazgató tanítója június hóban az iránt kereste meg V a s s Mátyás a szegeði tantestület elnökét, miszerint azon esetben, ha növendékeivel tendő tanulmányút al-alával Szegeðet értenéte. gondoskodnék-e a tantestület arról, hogy a növendék alkalmas helyen elszállásoltassanak? Ekkor fogazott meg V a s s Mátyásban, a szegeði tantestület e kiváló tagjában azon eszme, hogy a siktetéma-oktatásának kérdését egyszerűre oídjameg. A hozzá intézett felszólításra tehát azt adta válaszul, nem volna e hajlandó Roboz ur kírándulását szepemberre használni, a mely hóban a „Csongrád megyei Tanitőegylet-Szegeðen nagygyűlést tartja. Kedvező választ nyervén az egylet érdemes elnökével F e r e n c s i Jánosnak s az eszméért már rég lelkesült tanfelügyelővel L é v a y Ferencczel előkészítették a találaj egy f. hó 29-én a kíránduló siktetémákkel tartandó előadásra. A közgyűlés vasárnapját tüzték az előadás napjául, melynek megtartására R o b o z késznek nyilatkozott.

Az előadás, mely elméleti s gyakorlati részből állott, vároazonosan fellő sikerült. A polgármester s a tanfelügyelőnk kivül mintegy 400 főnyi közönség szorongott a gymnasium nagytermében. S midőn Roboz, mintegy háromnegyed óráig tartó fejtegetés után a szegeði tanulmányút alkalmával látottakkal tartott gyakorlati előadást, a beszélő siktetéma-ok egyszerűre megtaláltak az utat a közönség szivéhez. A szegeði lapok nem gyöznek eleget írni azon határról, a melyet ezen előadás a jelenlevőkre gyakorolt. A polgármester, a tanfelügyelő, a tanács jelenlévő tagjai s a közönség nagy része könnyes szemekkel hallgatta: az aradi beszélő siktetéma-ok a ki elismerés a legészintébb hangján irnak Roboz előadásáról és szemelyéről, a ki megjelenésével megoldott a szegeði siktetéma-oktatásának kérdését, mert mint értesülünk, még a z n p megindultak az adakozások egy Szegeðen rendezendő intézetre. Szegeðnek ugyanis 27 tanköteles siktetémája van.

Az előadás után a polgármester magához hivatta R o b o z t növendékeivel együtt s legnagyobb elismerést fejezte ki áltéte. Így tehát az aradi eszme ismét diadalmaszkodott, s ez bizonyára méltó büszkeséggel tütheti el az aradi adakozó közönséget és az aradi siktetéma iskola felügyelő bizottságot.

(V-s.s.)

— Katonazene lesz ma este a Wittem a n n Károly óttermeiben, mely alkalmat a házezred zenekara nagy zeneestélyt rendez, kiténö programmal és H u l k a Farnagy szenélyes vezetése mellett.

— Bigató Lajos es. és kir. kamaranékes, Weber Eriil híres zongoraművészi kíséretében október hónapban a Krispin-teremben hangversenyt rendez, melyre előjegyvezetni íj. Klein Mór könyvkereskedésében.

— A Körös-Tisza-Maros armentesítőtársulat érdekeltségű gróf Károlyi Tibor társulati elnök 1889 október hó 8-iki napjának regeli 9 órájára Hód-Mező-Vásárhelyre az ottani városháza termében tartandó rendezési közgyűlésre hivta össze, ez alkalommal köve kező ügyek fognak tárgyalatni: A központi választmány évi jelentése a társulat állopotáról; Kovács Ferenoz elnök lemondása folytán, a elnök választása; a béke-szent-andrá-szabódi végleges töltés terveinek és költségvetésének előterjesztése és az építési költségvetés teredeze iránti határozathozatol; a földmívelési miniszteriumnak a Kocsk szüliptervnek módosítására iránti rendelése; a társulat gátvédelmi szabályainak módosítása; s a társulat bizottság jelentése a társulat 1888. évi számadásainak megvizsgálásáról, s öterjesztés az árterbe eső épületek terhelése tárgyában; az 1890. évi költségvetés megállapítása; a társulat 1889. évi számadásainak megvizsgálására iránti intézkedések; a tiszvölgyi társulat közgyűlésére küldetés kirendelése; s a beérkezendő esztleges indítványok tárgyalása stb.

— Gyászjelentés. Rézvétall közöljük az alábbi gyászjelentést, mely egy érdemes agyastán elhunytáról ad hírt: Romhányi Kés Márta és férje Dávidházy István, gyermekeik Arpád és neje szül. Konocsok Berta, Jolan, Ferenoz, Giza, Imre, és Marika, romhányi Kés Anna és férje Krizsán Fülöp, gyermekeik Ilonka Miklós, János, Fülöp, Alexandrina és Ferenoz, maguk, valamint Sebők József, János és Julca, egy az aradi magyarnyelvetájszó-egylet és számos rokonnak nevében is fájdalommal szívvel jelentik a feljethetlen és át, após, nagyapya, nagybátya, rokon és barát nemes romhányi

